

Udvalgets ordfører (Chr. Rasmussen): Som det fremgår af betænkningen, har udvalget holdt tre møder og haft samråd med landbrugsministeren.

Man har hovedsageligt drøftet § 3 i lovforslaget, der indeholder en bestemmelse om at yde et tilskud på 200 000 kr. til indkøb af sygdomsfri dyr. Det er fra alle sider erkendt, at der ikke er samme basis for at yde tilskud nu, da smittede dyr overhovedet ikke omsættes på levkævgsmarkedet, som for nogle år siden, da de pågældende sygdomme var stærkt udbredte. I overensstemmelse hermed har den højtærede landbrugsminister stillet ændringsforslag til §§ 1 og 3, gående ud på, at statstilskuddet nedsættes med 200 000 kr. efter udgangen af finansåret 1956—57. Baggrunden herfor er, at der må regnes med, at der blandt nybyggerne i indeværende år i vid udstrækning er disponeret i forventning om dette tilskud. Jeg skal derfor på udvalgsflertallets — socialdemokratiet, venstre og det radikale venstre — vegne anbefale, at man stemmer for lovforslaget med de af ministeren stillede ændringsforslag, nr. 1, 3 og 5, men stemmer imod de af mindretallet stillede ændringsforslag, nr. 2 og 4.

Lad mig derefter som mit partis ordfører — jeg mener forøvrigt at være på linie med udvalgsflertallet på dette punkt — gøre en ganske enkelt bemærkning om henvendelsen fra Provinshandelskammeret angående privateksporthørernes interesse i eksportafgiftens bortfald samt anvendelsen af et eventuelt overskud ved lovens udløb. Det er vor opfattelse, at privateksporthørerne ikke har bidraget økonomisk til den ordening, der her er tale om, da deres afregning til landmændene næppe har været højere, end at de har fået dækning også for eksportafgiften.

Ninn-Hansen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Clausen (Olufskjær), ikke kan være tilstede på grund af trafikvanskeligheder, skal jeg gøre nogle bemærkninger.

På mit partis vegne kan jeg give tilslutning til de bemærkninger, som blev fremsat af udvalgets ordfører vedrørende ændringsforslag nr. 5, hvorefter loven kun skal gælde til 1. april 1959. Det var forøvrigt et spørgsmål, der blev

rejst af mit partis ordfører ved første behandling.

Derimod kan mit parti ikke give tilslutning til bevarelsen af det statstilskud, der efter landbrugsministerens opfattelse fortsat skulle ydes med 700 000 kr. årlig. Udvalgets flertal har ganske vist foreslået en nedsættelse — som landbrugsministeren har tiltrådt — af det særlige tilskud i § 3, således at der kun for et enkelt år ydes 200 000 kr. i tilskud til indkøb af tuberkulosefri og kastningsfri kreaturer til besætninger på statshusmandsbrug. Vi kan imidlertid ikke se, at der er nogen som helst begrundelse for en fortsat ydelse af dette tilskud. Jeg kan i den forbindelse henvise til de bemærkninger, det ærede medlem hr. Karlskov Jensen gjorde ved første behandling, hvor han stærkt kritiserede, at man ville opretholde dette forældede tilskud på 200 000 kr. om året, og jeg synes derfor, det vil være rimeligt helt at lade i hvert fald dette tilskud bortfalde. Vi kan altså ikke tilslutte os de bemærkninger, det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen gjorde ved den lejlighed, og vi kan ikke forstå, at udvalget ikke har villet følge vort forslag om i hvert fald at afvikle dette tilskud fuldstændigt.

Mit parti har i udvalget og i et samråd med den højtærede landbrugsminister rejst spørgsmålet om en fuldstændig afvikling af statstilskuddet efter § 1, stk. 3, og vi har forstået, at i hvert fald det radikale venstre har haft sympati for tanken om helt at fjerne statstilskuddet til dette formål. Vi mener, det er ganske rimeligt, at staten hidtil på grund af hele den samfundsmæssige interesse, der har været knyttet til udryddelsen af kvægtuberkulosen, har støttet denne udryddelse ved årlige tilskud. Nu har man heldigvis opnået, at kvægtuberkulosen er blevet udryddet, og det er vel det bedste bevis på, at loven har haft en overordentlig god virkning; det statstilskud, der tidligere ydedes, har været ydet på en rigtig og rimelig måde.

Også den smitsomme kalvekastning er snart forsvundet, så man bør nu gå til en afvikling af hele denne lovgivning. Denne afvikling af loven vedrørende kalvekastning mener vi at erhvervet selv kan bære, og det er jo ikke nogen ny tanke, at statstilskuddet som helhed skulleophøre ved ud-